

blive Tale, og som man kun kan udføre ved Hjælp af betydeligere Laan. Det ligger i Sagens Natur, at Grændsen mellem de Arbejder, Staten udfører, og dem, som Communen udfører, er noget elastisk, og den er især i den senere Tid bleven meget elastisk. Der ydes Bidrag fra Statens Side til Arbejder, som væsentligt ere Communearbejder, og der ydes Bidrag fra Communerne til Statsarbejder, og det er da et Spørgsmaal, om det under saadanne Forhold ikke maa siges at være en ret naturlig Understøttelse af saadanne større Arbejder som dem, der her paatænkes, ikke at Staten giver noget Tilskud, thi det er der jo ikke Tale om, men at den giver Afkald paa en Indtægt, som den vilde faae, fordi Communen er nødsaget til at optage Laan, forsaavidt den skal kunne gennemføre saadanne Arbejder. Jeg antager, at der mellem første og anden Behandling vil blive Leilighed til at blive besjendt navnlig med Kjøbenhavns Borgerrepræsentations Opfattelse i saa Henseende; men jeg troer, det var naturligt at fremdrage dette Spørgsmaal for Forsamlingen her ved denne første Behandling.

Finantsministeren: Jeg maa beklage, at jeg ikke var tilstede, da det ærede Medlem begyndte sit Foredrag; men saavidt jeg opfattede ham, rettede han det Spørgsmaal til mig, om der havde fundet nogen Forhandling Sted om dette Punkt mellem Communalbestyrelsen og Finantsministeriet. Dertil maa jeg svare, at der ikke har fundet nogen saadan Forhandling Sted, men at Ministeriet ikke har troet at kunne gaae videre, end skeet er i dette Lovforslag; og navnlig har da det Hensyn været bestemmende, at Statskassen naturligvis maa see paa sin Indtægt, og at der i den Henseende er en ikke saa liden Tradition at overvinde, der jævnlig kommer frem i Form af Begjæring om Begunstigelser, snart i een snart i en anden Retning. Jeg tilføjer, at jeg heller ikke kan see rettere, end at man ligeoverfor Kjøbenhavn har Grund til at fastholde den samme Begreendning af Stempelfriheden, som allerede engang tidligere, nemlig ligeoverfor Aarhus Commune, er bleven sat ved Loven af 19de Februar 1856; det er jo nemlig i Eighed

med, hvad der skeet ved denne Lov, at man har foreslaaet Thinget at bevilge Kjøbenhavns Commune en Eftergivelse, som ikke er saa ganske ubetydelig, naar hensees til, at Laan af den Besskaffenhed ikke ret vel kunne realiseres undtagen gennem Partialobligationer. Vilde man holde strengt paa Stempelpigten, saa vilde det jo medføre, at alle Transporterne paa disse Partialobligationer maatte stemples, hvilket jo saagodt som aldeles vilde tilintetgjøre hele Hensigten med Partialobligationernes Udstedelse, og da det maa ansees for en Nødvendighed for Communen at bringe et Laan tilveie ved Hjælp af Partialobligationer, saa har man troet, at Billighed krævede, at man fritog den for at betale Stempelaagift mere end eengang, hvortil man hverken har troet, at der i Forholdene var tilstrækkelig Grund eller navnlig ligeoverfor de øvrige Communer i Landet tilstrækkelig Besøttelse til at gaae videre, end her er foreslaaet.

Krieger: Ja, jeg skal dog minde om, hvad det ærede Things Medlemmer kunne see af Motiverne, at der efter den Lov af 1856, som den høitærede Finantsminister nævnte, senere er kommet andre Love, som ere gaaede i mere liberal Retning. Dernæst skal jeg gjentage, at det Spørgsmaal, der her foreligger, vel seer ud som om det var et Kjøbenhavns, men dog aabenbart er et almindeligt Principspørgsmaal; thi den Regel, der her følges, vil rimeligvis ogsaa i Fremtiden blive fulgt i lige Tilfælde.

Jessen: Det forekommer mig, idet jeg ganske kan slutte mig til, hvad der blev udtalt af det ærede 2de Medlem for 1ste Kreds (Krieger), at der dog er den Forskjel mellem dette Laan og det Forhold, der fandt Sted med Hensyn til Laanet til Aarhus Commune, at dette sidste var et Laan til Aarhus Havnekasse, for hvilket Communen blot garanterede, og at derimod det Laan, hvormed der her er Tale, jo vil være til Nytte ikke blot for Hovedstaden, men for Alle, som fra de forskjellige Egne komme til Hovedstaden, saaledes at det ogsaa i denne Henseende forekommer